

L'Eucaristia dominical, desitjada i cercada

Romà Casanova, bisbe de Vic

La centralitat de l'Eucaristia en la vida del cristià és afirmada, cada vegada més, tant per l'experiència personal com per la doctrina constatat de l'Església. No es pot entendre un cristià sense l'Eucaristia dominical. El diumenge, amb la missa com a centre, és el cor de la vida de l'Església, afegint-hi que el temple parroquial «és el lloc on tots els fidels poden reunir-se per a la celebració dominical de l'Eucaristia» (CEC, 2179). Aquella exclamació dels màrtirs de Bitínia a principis del segle IV: «*Sine dominica non possumus*» (sense el diumenge no som res), davant el tribunal que els acusava de reunir-se per celebrar la missa, ens recorda la importància d'aquesta celebració per a tot cristià i per a la comunitat eclesial sencera. L'Església ha entès aquesta necessitat vital per als seus fills i n'ha fet una norma: «El diumenge i els altres dies festius de precepte els fidels tenen l'obligació de participar en la missa» (CIC, 1247).

El canvi d'època respecte a la fe cristiana en aquesta terra revela, respecte a la celebració dominical, el fet de menys celebracions en les parròquies, per la manca de sacerdots i, al mateix temps, per la disminució dels fidels que hi participen. Aquesta precarietat, però, no ens ha de fer perdre de vista la riquesa de la missa en el dia del Senyor. Per això, el nostre Sínode Diocesà ens diu: «Que l'Eucaristia dominical i la de les festes de precepte sigui desitjada i cercada per tot cristià» (21).

Tot i la disminució de celebracions per la manca de sacerdots i fidels, no hem de perdre de vista la riquesa de la missa en el dia del Senyor.

En el cor del creient hi ha d'haver una veritable fam de celebrar el memorial de la mort i resurrecció de Jesucrist, amb tota la riquesa de vida que en brolla. Un desig que inclogui el goig del trobament amb la comunitat cristiana. Tots celebrem l'Eucaristia, presidida per aquell que ha rebut el sacerdoci apostòlic, sigui bisbe o prevere. La nostra participació en la litúrgia cristiana, plena, conscient i activa, actuant-hi la diversitat de ministeris i carismes, ens fa experimentar la bellesa de la comunitat eclesial. El bé que es fa present en la celebració de cada missa és infinit, tant per als qui hi participen com per a tota la parròquia.

Lògicament, ha de néixer en nosaltres, aleshores, la recerca de l'Eucaristia, encara que no la tinguem a l'hora que ens aniria més bé, ni tampoc al nostre lloc habitual, per manca de prevere o per tractar-se d'una comunitat massa petita. No ens podem deixar perdre de cap manera l'aigua viva que brolla de l'Eucaristia dominical; l'hem de cercar!

